

ממפ:

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

תורה אור השלם

- [illegible]

הגהות הב"ח

לא צעיקן:

תום' ר"י חזקן

[illegible]

לַבְנוֹת יָהּ בֵּית. פִּי בְּקוֹנְטֵרס לַבְנוֹת לֵה וּלֹא בְּנו כְּמוֹ אֵן יֹצֵא
שְׁלֵמָה בְּמֵה לְכַמּוֹשׁ וְאִמְרִי (שְׁמֵת 17: 10) בִּיקָשׁ לַבְנוֹת וּלֹא
בְּזֵנָה וְיִימָה מִדְּמִיבִי לֵה וּלֹא כְּחִיבִי לָקֹן מִשְׁמַע לְיִלְכָּה אֲלֵנָּה אַחַת וְהִינֵנּוּ
הַחֲנוּפָה וּלֹא הִנִּירָה דֵּהֵא בְּכָל הַפִּרְשָׁה קוֹרֵא אִיפֵּה לָשׁוֹן יִמִּיד וְעַל זֶה
שִׁינִי שְׁפִיר לַבְנוֹת לֵה וְיִימָה מִדְּכִיבִי
לֵה בְּלֵא מִפִּיק הִיֹּא דָּכַל לֵה אֶחָד מִבְּמִקְרָא
מִפִּיק הִיֹּא דֵּה מִשְׁלָשָׁה וְהֵה אֶחָד מֵהֶסֶם
הֵי כְּמוֹ לֹא בִּזְלִיִּף וְאֶשְׁמֻעִינָן דֵּלֵא
הֵסֶם לֵה (ס) זֶה וְכֵן פִּירֵשׁ רֶשִׁי
גְּבִי וְיִקְרָא לֵה נֻזַּח בְּשֵׁמוֹ (בְּמִדְרָא
33) שְׁהוּ רֶפֶה לְפִי שְׁלֵא תִמְקִיִּים לֵה
שֶׁסֶם זֶה: דְּבָרִים שְׁבָבֵא אֵינִים
דְּבָרִים. מִשְׁמַע דֹּקֵא מֵשׁוֹם שְׁלֵא
פִּירֵשׁ דְּבָרֵי אֲזַל אֵל פִּירֵשׁ שְׁלֵא
לֵה לִּהְיוֹת וְאִמְרָה בְּשַׁעַת הַמֶּכֶר שְׁהוּ
מִמּוֹכְרֵם לְפִי שְׁהוּ רוּחָה לִלְמַת לֵאחֲרָן
יִשְׂרָאֵל הוּהּ הַמֶּכֶר בְּטֵל וְקֵשָׁה אֲמַאי
הֵא בְּעִינָן תְּנֵאִי *כְּפֹל וְהִי לֹא הִתְנֵא
שֶׁסֶם לֹא יִלָּךְ לֹא יִתְקִיִּים הַמֶּכֶר
וְרֶשֶׁצֶס פִּירֵשׁ (בִּצִּי 77 קל): גְּבִי
אֲחֵתְרוֹ עַל מִנְתָּה לִּהְיוֹת אֵם הַחֲזִירוֹ
יֵאֵל לֹא הַחֲזִירוֹ לֹא יֵאֵל וְאֶשְׁגִּי דְּבַעִינָן
תְּנֵאִי כְּפֹל הֵי מִיָּלִי כִּיאִשּׁוֹר כְּגוֹן
הַמֶּכֶר דְּשִׁי לֵי עַל מִנְתָּה שְׁתַּנִּי לִי מֵאֲחִים
חֹחַ וְכֵן בְּגִטָּה *אֲחִיקָיִן שְׁמוּאֵל בְּגִיטָּה
דְּשִׁיבִי מֵרַע *אֲזַל בְּמִמּוֹן לֹא בְּעִינָן
תְּנֵאִי כְּפֹל וּלֹא הִנִּירָה דֵּהֵא כֵּל תְּנֵאִי
לִפְטִינָן מִזְּבִי גַד וְזִנִּי רִאזוֹן וְהֶסֶם
דְּבִרַּת שְׁמִמּוֹן וְאִמְרָה רִי *לִדְרִיךְ לִחְלָק
וְלִמְרָה דֵּה דְּבָרִים שְׁאִינֵם לִרְכִּיבִי
תְּנֵאִי כְּפֹל אֲלֵא גִלְיֹה מִלְתָּה דִּלְקֵן
סְסֵהִי דִלְעֲתָה דֵּהִי עֵצִיד וְגַם יֵשׁ
דְּבָרִים דִּלְפִּילוֹ גִּלְיֹה מִלְתָּה לֹא בְּעִינָן
כְּגוֹן הֵהִיֹּא *דִּהְכּוֹתָ כֵּל נִכְסֵי
לְאֲחֵרִים וְשִׁמַּע שִׁישׁ עַן כֵּן שְׁמִתְּנָה
בְּטֹלָה וְכֵן הִכּוֹתָ כֵּל נִכְסֵי לְאִשְׁתִּי
לֵא עֲשֵׂהֵא אֲלֵא אֲפֻטְרופֵּא *לְפִי שְׁאֵנו
אֲמוֹדִינָן שְׁלָךְ הִיָּה דְּעֵתוֹ וְכְמוֹ כֵּן
אֲלֵאן סְסִיד דֵּלֵא זֵכֵן אֲלֵא אֲדַעֲתָה
לְמִיָּסָק לִלְרַעֵא לִישְׂרָאֵל *:
הִיָּה

האיש מקדש פרק שני קידושינ

ה"ר מאי טורה מדרש טורה: בן עזאי וכן וומא. תלמידים היו
והצחורים^ט ולא באו לכלל סמיכה ולא היו ביניהם כמותם בצורה
(סוטה דף מט.) משמת בן עזאי בטלו השקדנים: כלל מקום.
ומאחד מן המקומות: ואפילו במסכת כלה. שאין עומק זה וצריחא

היה וכן היה שמויה כלה בלא ברכה.
אסורה לבעלה כנדה: **דברי חכמה.**
מילתא דתליא בסקררא: **רבי אלעזר**
בן תרפום. אמרינן במסכת יומא
דף לה: שהיה לו אביו אלף ספיות
ביום וכנגדן אלף עיירות ביבשה: **ר'**
אלעזר בן עזריה. תריסר אלפי
עגלים היה מעשר מעדרו כל שנה
(שבת דף נז:): **המכה.** תורה ודרך
ארץ: **האיפה.** לעיל מנייה כתיב
וזאת הרשעה וישלך אותה אל תום
האיפה הרע הרע שנמשך ביום
השליכו בתובה דלאמרין בסקררין
(דף נז:). שדייה גדודא דלזכרא. ואלו
שמי נשים נשאו ילד הרע של חנופה
וגסות הרוח כדכתיב ורוח כנפיהם
היא בקות הרוח וחנופה נראה בעיני
דדייק ליה ממכפי החסידה שעושה
סחירות עם חזרותיה כדלמר באלו
טריפות (חולין סג:). **להלל.** לבלל:
להלם. לעילם: **ידקא נמי.** דכתיב
לננות לה ביום. גבי הולכה כתיב

א) להן שמי נשים וגבי קציעותם כשחשו
לצנות ציטו לקבוע בצבל כצב לה
היינו חנופה לחודה. לשון אחר לצנות
ולא צנו: מאי ענינו. דהוה לה
סימנא לבסות: ענינו דטורא. דליה
נוחה על גסי הרוח דמתוך גסותו
אין משמש כל זכרו ואין מחזר על
שמועו: דכתיב אחוס לנו קטנה.
אלמא עניות דטורה בעילס הוא שהיה
זה דניאל כדכתיב (דניאל ח) ואני
המדינה וכן מרדכי ולא איש דורס
עווקם בתורה ולא זכו אלו המכחשים
ללמד כאילו לא היה להם שדים להניק
אבל צבל זכתה ללמד כדכתיב צעורא

(1) כי הִיוּ נִצְּבִים (ש' נִצְּבִים בְּחֹמֶת הַיָּם וּלְלַמֵּד לְיִשְׂרָאֵל חֶק וּמִשְׁפָּט: עוֹשׂוֹת מִמּוֹצְרוֹת: אַסְעָה נֶעֱלַמ מִיָּד: רִבִּין מִמּוֹצְרוֹת כְּדֹאמֵר לְקַמֵּן (דף ע"א): גְּבִי יוֹחֲסִין מִיָּשָׁן מִימֶה וּבִיבְנֻמוֹת אֲמִר' נְמִי פִסְוִלִי דִּהֲרַפְנִיָּא מִשּׁוּם פִּסְוִלִי דְּמִישָׁן בְּשִׁילֵהי פ"ק (דף פ"א): **בְּרַתְנִי** **זֶן עֵיר וּמִמָּא זֶן כְּרִדִּי**: יִשְׁבִּית כְּרִידִים קָשָׁה שֶׁהֲכָר הוּא מִקּוֹם שׁוֹקִים כְּדִיִּקְרַם מִמֵּי זֶן וְדוֹחֵם עוֹבְרִים וְשׁוֹטִים: **זֶן כְּוֹרָן מִמָּא זֶן עֵיר**: אֲעֵי"ש שֶׁטַעֲמֵה לְשֹׁכֵה טַעוֹת הוּא: **לְהַסְקֵה לֹא** אֲעֵ"פ שֶׁהֲדָר כֵּן כְּמוֹ שְׁהוּא עֲכָשִׁי שְׁאִין תִּנְהֹא

חמת: גמ' ונכסיה: מקרקעי:
אדעתא למיסק. ונאזכר ולא עלה:
ובעידנה רזין לא אחר. לדעתא
למיסן מוזנינא דלילו פריש שבע
מכירה לדעתא למיסן מוזנינא
לא הוה צינא לדעתא דהיי לא
וצין שיהא דר כאן בלא קרקע:
יקריב

הא אילימא מהא דתנן
יקריב

אלא בגילוי דעתו שגי' שגילה דעתו שגילה לנו תחילה כן אלא מחמת גילוי דעתו שגילה לנו תחילה כן

בתו אלא נשאה בתוך לבו, אינן כלום. שלא הטעתו ואיהו אטעי אנפשיה ודברים שכלב אינן דברים.

מסורת הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

מוסף תוספות

דאין לדמות אומדן
נתת לתנאי דלא גמרינן
תנאי בני גד ובני ראובן
לא בדברים שאין הענין
יכיה אלא מחמת תנאי
פול לר"מ ולרבנן תנאי,
לכל היכא דאיכא אומדן
נתת שהדבר מוכיח שכן
תתה דעתו התם לא בעינן
תנאי ולא גילוי דעת

הכא ה"נ לא בעינן תנאי
ש.